

НАТАША САРЏОСКА

БЕЗДОМНИ ВЕТАР

БЕЗДОМНИ ВЕТАР

*estoy desnudo.
dueño de nada, dueño de nadie,
ni siquiera dueño de mis certezas, soy mi cara en el viento,
a contraviento, y soy el viento que me golpea en la cara.*

eduardo galeano

ја сам путник кога на аеродромима
неколико пута претресају
random check кажу ми
а ја не путујем
нигде
кажем им
не одлазим
не враћам се
ја нисам мрена у изумирању
ни мена да вам одредим правце

они претражују моје торбе
а ја немам
ништа што би засенило њихове страхове
питају ме куда идем
а ја не знам ни сама
која је адреса хотела
шта пише у писму домаћина
да ли имам повратну авионску карту

риба сам на сувом
кажем им да желим побећи
али бојим се
зар не видите
немам ни север ни југ
писта је ископана на вашој краљевској земљи
а ипак ја сам одсуство копна
вашег времена
пешчани сам сат
који не доспева да исцури
а ви и даље тражите време нејасно
на вашем царском почетку
да вас вратим

КАРТОГРАФИЈА ВАТРЕ

нисмо ни за куда
не идемо никуда
ниоткуда не долазимо
цртежи смо на платформама
издишемо на излазима из аеродрома
чујемо глуве разговоре на ауто-путевима
зуримо у прозоре метроа
возови тишине касне
летови су отказани
дани одложени
за никад више

вино кључа на уснама
дуж ивица нашег ума
наше очи залеђени су облаци
наша грла су раздуване дине у пустињи
степе вриште над нашим језиком
џунгла у половима
понори тихују у грудима
вруће стопе смо под кишом
под кристалним небом које не покрива ниједну земљу
тонемо иза наших сенки у живи песак
љубичаста одећа растргана од избеглице без трага
скиптри одбачени из сваког краљевства
нокти и зуби и очи ископани из историје
изгубљени у невидљивим гребенима нашег меса
растргане мапе на коленима
земља која уједа своје гребене и морске обале
дуж ивица наше ћелијске чежње
уз обале мртвих народа
изгарамо само за тај тренутак
кад знаш
кад знам
ти си поражени Левент
окрећеш леђа источном ветру
ходаш границама слободе
и одлазиш
али ти више ниси химера
ни прогон
нећеш ни бити
за мене

НЕМИ ГРАД

не желим вам бол
који тоне испод крвне жиле
непознатог
боље јато немих орлова
да вас откине од преваре
и да изгорите усијани у
вртлогу питања
него да дрхтите попут кукавице
испод ваших прећутних вена

јер само тада ћете знати:

добили сте нешто
и требало је да изгубите

Париз, 2012

РИМСКИ ПАЛИМПСЕСТ

*додека њвојеџо крило над нив морно се вие
(...) немирно во нив моеџо срце бие*

ацо шопов

чујем глас мог оца
у јеврејском гету поред синагоге
љушти се кроз окер-норанџасте фасаде
и завлачи се кроз калдрму

није заробљен
ни огорчен
усамљен је
бескућан и нем
попут таласа цунамија
као неочекивани победник
који је с љубављу ушао у историјску правду

ноћу галебови слећу на калдрму
тајно кљуцају зрно међу камењем
и враћају у небо његов глас
прашину из зрачне светлости:

на овом је свету превише лепоте
неизбежна је
неодложна је
али је глас мога оца
не може више
шапутати

*

свет те је напустио
пролеће не ћути више чаробно
и ти га више нећеш окусити
твоје баште са рузмарином питају што те нема
априлско сунце сија на твојим испуцалим дрвеним рамовима
и више се нећеш радовати језгровитим сунцима
иза месеца који залази
а и више неће бити никаквог месеца

осим ове игле самоће
овај кристал залутао над глухом гором
ово огледало завијајуће прошлости
попут чопора гладних вукова у поноћ
ломи се тужно и бледо
попут сунца отргнутог
из своје орбите
гурајући нит
у срж мојих агонија

Рим, 4. априла 2019

МОЈ ДВОЈНИК

ставила сам крему на лице
од побачених фетуса
моја деца за мном не тугују

моја слобода
добија пасош
у хотелским собама

кад тражим некога
увек се јављају
само са рецепције
а ја једино окрећем нулу

огледало на зиду
мој је поданик
вежем га у ормариће
да ћути
јер оно зна моје речи
ван контекста
гледа ме како би ме уплашило
он је мој саучесник
али не убеђује ме
чак и кад сам од свих
погрешно схваћена
погрешно пренета
нисам за њега
оно ме познаје
примећује ме каже
чак и кад се кријем од собарице
и са размазаним врућим воском на уснама
и са венама модрим набреклим око слепоочнице
и са борама од поста постојања
па чак и таква
ровита и растресена

са 150 грама целулита

РУСКИ РУЛЕТ

ја сам твој последњи оброк
јеловник гозбе шафрана
и уста рашчеречена од грчева
змај сам пре изумирања
бик пре кориде
и крвник и поданик
усијано тело
заглављено у венама
ја сам добош
и глава

немам празних шупљина
али ти имаш избор:

зато
пуцаш на мене

Превели с македонског

Наиџа Сарџоска и Дражан Јовановић Данилов